

Disruptive innovations and events

Udvikling vs evolution

Semantik vs ontologi

Det sociale vs dets omverden

Symbolik diabolisk

Forudsætningen for at kunne “læse udviklingen som udvikling” ligger i den semantiske autopoiesis´ indikation på det, der ligger ud over “det irreversible” i et hændelsesforløb, i det, der som kwanten giver mening på tværs af den irreversible bevægelse i tid og rum. Det er ikke tiden, der går, men verden, der forandres.

Udvikling vs evolution

Når man tager to nært beslægtede udtryk i betragtning, der i flertallet af deres manifestationer kun svært eller slet ikke lader sin betydning adskille fra hverandre, nemlig udtrykkene “udvikling og evolution”, for at præcisere, hvad det er, der karakteriserer deres særlige betydninger hver for sig, kommer det frem, at “udvikling” i højere grad indeholder “fortællingen” i relation til et irreversibelt¹ forløb, end udtrykket “evolution”, der i oprindelig videnskabelig forstand indikerer et forløb uden at karakterisere det, der er opstået i forløbet, som

¹ Naturvidenskabeligt angives det irreversible via to teoridannelser, entropiloven og evolutionsteorien, termodynamikkens 2. lov, der siger, at entropien går mod et maks., og evolutionsteorien, der handler om de biologiske lovmæssigheder for negentropi. Modellerne modsiger ikke hinanden, men bekræfter, at biologiske processer handler om forbrug af energi, dvs. at orden baserer sig på fysisk omsætning af energi. I både biologisk og fysisk forstand kan energi beskrives som en struktureret forudsætning for forandring i irreversibel retning. Uden irreversible processer er det ikke sikkert, at det ville give mening at tale om tid og tidens gang, igen noget som er forudsætning for al tale om udvikling.

værende betinget af det at læse intention, mening eller formålsmæssighed ind i det.

Evolutionsteorien er i sit udgangspunkt en videnskabelig teori udviklet af Charles Darwin for mere end 150 år siden. Den tager udgangspunkt i en forestilling om arternes opståen og udvikling som resultat af det, der kaldes variation, tilvalg og stabilisering. Der er tale om en eller flere iagttagelsesformer, der lægges ned over en pulje af biologiske fænomener inden for sit domæne og som forklarer den forandring, som arternes opståen viser inden for et domæne.

Dette domæne kaldes en biotop i videnskabelig forstand. Biologien er videnskaben om det, der beskæftiger Darwin i hans epokegørende værk, "Arternes oprindelse" 1858.

Den måde, som han sandsynliggør mangfoldigheden af livsformers opståen på, fokuserer på, hvordan

- variation opstår hos en art fx gennem kønnet formering eller mutation,
- hvordan nogle variationer fungerer bedre end andre og overlever andre inden for en biotop, som udgør den ramme, der udvælger varianter frem for andre
- og i sidste ende, hvilke varianter der stabiliserer sig i symbiose med sin biotop.

Det sidste, at visse biotoper konserveres eller undermineres via de arter, som de danner grundlag for, optræder ikke som primære tema for Darwins forskning eller teoridannelse.

Det ændrer ikke på, at der er variationer, der fungerer perfekt under visse omstændigheder og som virker stabiliserende på sin biotop. De står ikke bare som de udvalgte, men bevarer altså også den biotop, som de fungerer inden for.

De er ikke disruptive i biotopens perspektiv, eller set på biotopens præmisser, men konserverende i forhold til deres domæne, biotop.

Der er andre, der ødelægger deres forudsætninger og som går ned med dem. Den sidste form for evolution kan kaldes disruptiv i negativ forstand, eller "selvnegerende i og med sin succes", fordi den indirekte ødelægger sit fundament med sin succes.

Dem, der fremmer en given biotops fortsatte udfoldelse, kan i diabolisk perspektiv også kaldes disruptiv set ud fra eksterne biotopers perspektiv, dvs. som set i forlængelse af de biotopers kognitive selvforståelse som fortrænges eller trues af en given symbiose mellem arten og dens biotop.

Dvs. set ud fra en fremmed biotops perspektiv, dvs. ud fra dennes egen symbolik, sammenhængende betydningsramme, semantik, identitet, funktion, formålsmæssighed fremstår den "succesfulde symbiose mellem biotop og art" som en trussel, når den trænger ind på og fortrænger den fremmede biotops eksisterende symbiose af arter og domæne.

De arter og livsformer, der fremmer deres symbiose med deres biotop, er konserverende for deres biotop og deres succes er entydig i eget perspektiv. De står i social psykisk forstand for fortællingen om sig selv med en værdiladet symbolik, sammenhængende fortælling om sig selv som en heldig forandring, begivenhed, der hvor de er udstyret med semantik og kognitiv adfærd.

Deres fortælling rækker ud over det "irreversible i forandringen" med sin semantik, symbolik. Den er værdiladet socialt psykisk, semantisk konstitueret, og den ophøjer sin overlevelse og funktion til meningskriterium.

Det er fortællingerne om udviklingen, der er mere end evolutionsteorien med dens naturvidenskabelige begreber, dvs. fortællingen om udvikling er mere end de tilnærmeligt værdineutrale begreber for temaet for opmærksomhed inden for evolutionsteorien.

Semantisk ramme

AI bekræfter betydningerne inden for de semantiske rammer, som den møder på sin vej.

Den identificerer lynhurtigt et meningsregime, en symbolik og virker dermed ekstremt konserverende på de bobler af inkommensurable former for betydning, som findes socialt og psykisk rundt om i det gigantiske netværk af semantisk struktur, som den trænes på.

Semantiske rammer kan sammenlignes med de former for symbolik, som en biotop med arter og livsstile orienterer sig inden for, og som de identificerer sig med. Det kan være sociale og psykiske systemer, ligesom man kan tale om organisationer, nationer og virksomheder.

Ontologi

Ontologien er læren om det, der er, og for de menneskelige former for erfaring, psykisk og socialt, lader den sig ikke udfolde uden om de sprogligt formede former for mening, som mennesket opdrages inden

for. Dvs. fortællingen, som den tilhører udviklingen i modsætning til evolutionsteorien, indeholder et moment af mening, der peger ud over det irreversible i evolutionen, altså det, der peger ud over evolutionen og entropilovens angivelse af det irreversible. Dette moment står for det konstruktivistiske, det der som kvantens tilstande går på tværs af det irreversible i tid og rum.

Arten, mennesket med dets mangfoldighed af livsstile og fortællinger, dvs. med biotoper af symbolik, orienterer sig selvforherligende på trods af ontologien, i kraft af ontologien. Det kan ske på måder, der er kognitivt funktionelle, dvs. lærevillige og faktakonsistent. Det kan også ske på måder, der er faktaresistent og ideologisk.

Ontologien omfatter læren om de livsformer, der underminerer deres egne forudsætninger. Sådanne livsformer med forskellige former for livsstil orienterer sig inden for en semantisk ramme, der indikerer nogle kriterier for succes, der orienterer sig mod sin pålydende værdi, værdien i det at overleve, eller værdien af at være den udvalgte på en måde, som er faktaresistent, dvs. kontrær i relationen til den retning, de selvbeskrivelse angiver.

Disruptiv begivenhed

En verdensøkonomi, der bygger på afbrænding af fossil energi, vil uden andre energikilder ende op med at skulle identificere sin succes med undermineringen af sit grundlag. Dens succes er selvnegerende.

For at se den fossile økonomi som udtryk for selvnegerende succes, må der lægges et diabolsk perspektiv på det orienteringsmønster, som præger fossiløkonomiens interne symbolik. Dette perspektiv må indtages via et for den selvnegerende adfærd fremmed form for meningsfuldhed. Det er definitionen på det diabolske perspektiv på den symbolik, som udmærker en selvnegerende livsstils symbolik.

Menneskehedens sejrende livsstil baserer sig på afhængighed af fossil energi. Det illustreres i øjeblikket eksemplarisk via den krise, som udspiller sig på verdensscenen økonomisk, politisk og økologisk.

Samtlige ledende kredse i toppen af verdenssamfundet forguder olien og tilbeder den som den nødvendige vej til økonomisk vækst, selv om anvendelsen af fossil energi ødelægger jordens klima og selv om forbruget af det, der her kun findes i begrænset omfang, i sidste ende slipper op og eller ødelægger livsgrundlaget, sin biotop.

Den vestlige verden har indtil nu ikke været i stand til at tage den ontologiske udfordring alvorlig, der handler om klima og miljø. Man forholder sig i praksis til problemstillingen, som om man accepterer

og forstår den eller man benægter den slet og ret, dvs. faktaresistent som de ekstremt kapitalintensive former for social selvbeskrivelse gør.

Kapitalen er konservativ i den forstand at den orienterer sig mod det eksisterende som grundlag for succes på kort og lang sigt. Den er bundet i fossiløkonomiens aktiver, dvs. i maskiner og teknik der bruger fossil energi. Et nyt kapitalapparat, der baserer sig på vedvarende energi som sol og vind, er under udvikling i Kina og tredjeverdenslande via produktion og udvikling i Kina. Det udgør et alternativ til den vestlige verdens fossiløkonomi.

Grunden til, at den frie verden så uhæmmet forsøger at få fuld kontrol med de sidste store reserver af olie og gas, de 40% som befinder sig i Mellemosten, er at man i højere grad er afhængig af disse kilder, end Kina er. Man bruger militærmagt og bryder de internationale love for at opnå kontrol med Mellemosten. Men resultatet ser ikke ud til at blive det ønskede. Magten over Iran er ikke etableret, og situationen spidser til for den fossilbaserede vestlige verdens pengeøkonomi. Forsøget på at forlænge fossiløkonomiens selvdestruktive natur ser ud til at ende op som en hurtig afslutning på fossiløkonomien som epoke. Det er på trods af processens karakter konstruktivt for livet på planeten.

Den sociale selvbeskrivelse i den frie verden centrerer sig i slutfasen om at anbringe ansvaret for den potentielt abrupte afslutning på fossiløkonomien som epoke hos Trump-administrationen, der foretog det sidste desperate forsøg på at forlænge epoken.

Men han er kun et symptom, ikke en forklaring på den selvnegerende udvikling.

Den egentlige udfordring består i, at man fundamentalt set er ved at blive overhalet realøkonomisk af Kina og at bestræbelsen på at fremme fossiløkonomien står for en selvnegerende udvikling.

Kina er langt mere differentieret i sin tilgang til økonomiens mulighedsbetingelser, end den frie verden, der er mere afhængig af fossil energi. USA og den frie verden er, set i snæver pengeøkonomisk forstand, fortsat større end Kina og andre brics-lande, men mistede momentum inden for de sidste årtier.

Den teknologiske udvikling

Den kunstige intelligens vil på irreversibel vis forandre det økonomiske system i nærmeste fremtid. Den overtager allerede en lang række nyttefunktioner og dens indflydelse på menneskets

virkelighedserfaring, læren og det der er og eksisterer, er kun svært at vurdere omfanget af.

Maskinerne tænker ikke, og de erfarer dybest set ikke. De er ikke trivielle, men konservative.

Maskinerne forstærker også den teknologiske udvikling på en måde, der bryder med eksisterende innovative strukturer². De åbner for en langt mere differentieret tilgang til og vurdering af løsninger på problemer, end de gamle kapitalkoncentrationer var i stand til.

Den menneskelige intuition og menneskets evne til at visualisere kan i mindre organisationers regi være med til at fremme udviklingen af teknik over AI, og det på en måde der i den grad fungerer disruptivt i forhold til fossiløkonomien.

Den kunstige intelligens har altså både konserverende men også innovative potentialer, som kun svært kan sættes ind i et entydigt mønster for udviklingens retning, dvs. som et entydigt udtryk for succes inden for og på menneskehedens biotop, planeten jordens biosfære.

Det at maskinerne bekræfter en selvnegerende livsstils symbolik såvel som en hvilken som helst anden mindre selvnegerende ramme for social selvbeskrivelse, gør at denne form for konservatisme både kan beskrives som selvdestruktiv såvel som konstruktiv, alt efter om det sker inden for eller uden for en symbolik, dvs. diabolisk.

Den kunstige intelligens har sin spidskompetence i de kun semantiske øvelser; ikke i at have ontologien i orden. Derfor kan der ikke siges noget entydigt om dens bidrag til udviklingens retning. Kun at den er med til at konkretisere forskellige former for mere eller mindre disruptiv innovation.

² Uden for de store mediers opmærksomhed ser man pt., at der er ved at blive udviklet et solid state batteri i Finland. Det er to mindre firmaer, der i samarbejde med offentlige forskningsinstitutioner og sandsynligvis via AI har været i stand til at opfinde den hellige gral i omstillingen til VE. Det ser ud til, at man har udviklet et batteri, som ikke indeholder sjældne grundstoffer, som ikke er giftigt, er billigt, relativt let at producere uden voldsomme investeringer, som er holdbart, ikke krævende med hensyn til sikkerhedsforanstaltninger, osv. Dvs. med et sådant batteri er forbrændingsmotoren definitivt udkonkurreret, ligesom de vedvarende energikilder vil kunne konkurrere fossil energien ud, når deres energi kan lagres billigt over tid. Opfindelsen kommer i en situation, hvor det kan se ud som om fossiløkonomien udfordres af krisen i Mellemosten. Begge elementer peger ind i noget, der kan være fremmende for en sand udvikling.